

Το κείμενο των αρχηγών με τις ΜΙΚΡΟΣΤΙΚΕΣ τάσεις τους είναι ότι ΣΥΣΚΟΤΙΖΟΥΝ τη συνείδηση των εργατών αντί να τη διαφωτίζουν. Ότι τους κάνουν να ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝΟΥΝ μικροαστικές προλήψεις, αντί να τις απορρίπτουν. Ότι ΤΣΙΜΕΝΤΩΝΟΥΝ την επιρροή της ΜΗΙΟΤΡΟΠΑΖΙΑ Σ πάνω στις μάζες, αντί να τις ληρώσουν απ' αυτή την επιρροή.

AENIN

(ε'Απ' το Φιλελεύθερο στον Όχτωόβρη του 17)

ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΡΟΤΣΚΥ Η Σ

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ (ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ)

Table with 5 columns: Διευθύνεται από ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ, Υπεύθυνος: ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΑΝΣ, Γράμματα - Ανταποκρίσεις: Λεωκωσία - Αγ. Αντωνίου 1, ΛΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΤΙΠΡΟΤ 2η χρονιά - 80 φύλλα, Συνδρομές Έσωτερικού: Χρονιάτικη 10/- Έξωγήνη 5/-, Κυκλοφορεί κάθε ΤΕΤΑΡΤΗ Τμή 1 ΓΡΟΣΙ

ΟΠΩΣ ΕΜΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΒΛΕΠΟΥΜΕ!

Ήταν ελπίσμοι πώς θα γινότανε επανόρθωση, μια μέρα, αυτό που έχει γίνει με την «Κεντρική» Καθοδήγηση του ΑΚΕΑ. Να παρατηρούνε, δηλαδή, μια μέρα, όπως παρατηρήσανε κι' όλοι οι «λαμπροί» ήγέται του «λαμπρού» κόμματος του εργαζομένου λαού. Γιατί ήτανε τόσα πολλά τα «ΑΑΘΗ» και τα «εγγλήματα» που διέπραξε η ήγεςία του 'Ακεί, σε βάρος του προλεταριακού κινήματος στην Κύπρο, που αναστόρελτα θύρεσαν την καθοδήγησή του κόμματος μπροστά σ' αυτό το δίλλημα: Να παρατηρούνε δια βραδιά, ή ν' αναγνωρίζουνε πανηγυρικά την άποτυχία τους.

Από τη δική μας την πλευρά, πιστεύουμε, δόλφωρα, πώς μήτε ε' ένα ούτε το άλλο θα γίνουσαν. Γιατί, πάνω απ' όλα, και μακριά από κάθε ψευδαπάτη, δεν πιστεύουμε μεις πώς μπορεί να καταρρεύσει ένα κομματικό καθοδηγητικό σώμα χωρίς να προηλαγήσει κάποια κρίση απ' τα κάτω, που να επιδρά πολύ άσχημα πάνω στα συνθήματα και τις αποφάσεις της Κεντρικής Καθοδήγησης. Κι' ακόμα. Δεν πιστεύουμε μεις πώς το κομματικό σύνολο του ΑΚΕΑ, ή ένα οποιοδήποτε υπολογιστικό μέρος του, βρήκε επί τέλους τον έλαναστατικό προσανατολισμό του και άρχισε να δουλεύει ενάντια στα συνθήματα και τις αποφάσεις της Κεντρικής του Καθοδήγησης, σε τέτοιο βαθμό, που ξαναγύρασε την ήγεςία του κόμματος να βγάλει μονάχη της την καταδικαστική απόφαση που έχει κι' όλας βγάλει, και που μ' αυτή αυτοκαταργείται πώς έπρεπε σε ελάττω, πώς είχε ύστατοι άστικές και μικροαστικές επιδόσεις και τάσεις, και πώς μέσα στους κόλπους της βρισκόντουσαν «φίλοι» με άστικές και μικροαστικές αντιλήψεις και τάσεις.

Ο Κυπριακός λαός πληροφορήθηκε πάνω στα γεγονότα γύρω από το ΑΚΕΑ από την Προσωρινή Καθοδήγηση, που ανέλαβε να οργανώσει μια ξεχωριστή εσωτερική μέση στους κόλπους του κόμματος, χωρίς όμως να έχει τουλάχιστο για το παρό σαφείς πληροφορίες πάνω στην κατάσταση που οδήγησε την Κ. Ε. και το Π. Γ. του κόμματος σε παραίτηση.

Κι' ότι έχει ως την ώρα δημοσιευτεί στο «Δημοκράτη» για να συζητηθεί μονάχα τα πράγματα και να συσπειρωθεί τα γεγονότα έχει σκοπό, κι' όχι για να δώσει μια καθαρή εικόνα πάνω στο ότι έχει γίνει στην πραγματικότητα.

Ο «ΕΡΓΑΤΗΣ», σαν η εφημερίδα της εργατικής τάξης που αγωνίζεται με ανδιωτέλεια για την εξουδετέρωση των ταξικών συμφερόντων των εργατών και αγροτών, δε μπορούσε παρά να έθεσθε, δε προσπαθήσει να συγκαλύψει το ΑΚΕΑ, να δώσει μια καθαρή εικόνα των γεγονότων, να ξεσκεπάσει τις μακροχρόνιες των παρατάξεων πρὸς 'Ακεί, όπως πραγματικά διαμορφώθηκαν αυτές στα τελευταία χρόνια, και τούτο, γιατί πιστεύει πώς μόνο μ' αυτό τον τρόπο ξεκαθαρείται θετικά το προλεταριάτο, και το υποβοηθεί να βρη το Μαρξιστικό δρόμο του.

Το ΑΚΕΑ, από τις πρώτες κι' όλες μέρες της ίδρυσής του είχε ύστατη την επίδραση της άστικής και μικροαστικής τάξης, είχε ως τουτόν εργαταλείφει τις πεποιθήσεις και τα ιδανικά του παλιού ΚΚΚΚ, και είχε τραβήξει πρὸς μὴ καινούργια πολιτική γραμμή καθαρά σοβινιστική. ('Ενωση, 'Εθνική Συνεργασία, Συμφιλίωση, Συνεργασία τὸν Τάξουν, κ.τ.λ.) πολιτική προδοτική των συμφερόντων του προλεταριάτου και εξυπηρετική των συμφερόντων της άστικής και μικροαστικής τάξης, και των προσοπικών φιλοδοξιών της μικροαστικής γραμμοκρατικής ήγεςίας — κάστας του. 'Από τις πρώτες κι' όλες μέρες της εμφάνισής του ΑΚΕΑ στην πολιτική ζωή του τόπου, χτυπήθηκε ανοικτά και κατηγορήθηκε σαν οποροτακτική ή παλιή τακτική του ΚΚΚΚ, και τὸν εργατακόνο δργανόσαν, πάθθηκε απόφαση που ευνόησε και επικροτόσε τον τελευταίο ιμπεριαλιστικό πόλεμο, και έσπρωξε τους εργατές, τους αγρότες, και γενικά κάθε Κύπριο, να έγγραψι στις Κυπριακές Στρατιωτικές δυνάμεις για την ενίσχυση του αντίφασιστικού άγώνα των λαών.

Από τότες, εργαταλείφονταν δριστηκά τα βασικά προβλήματα των μαζών, και φαινότανε, δλοκάθαρα, πώς η καινούργια ήγεςία του προλεταριάτου, και κυρίως το «λαμπρού» κόμμα του εργαζομένου λαού» ακολουθούσανε τη γραμμή της Σοσιαλδημοκρατίας, κάτω από την καθοδήγηση του διεθνούς Σταλινισμού. 'Ακυλόθησε ο πόλεμος για την πατρίδα ή για μὴν για τα αγαθά της ελάττης Δημοκρατίας» κι' ο άγώνος η ήγεςία της 'Ενωσης της Κύπρου με τη «μητρική πατρίδα» 'Ελλάδα που, ως χθές ακόμα, καταδικάζονταν ανοικτά από το ΚΚΚΚ, από τα ίδια σχεδόν καθοδηγητικά στοιχεία που υφισκόντουσαν επί κεφαλής του ΑΚΕΑ.

Κάποτε τεμαχίστηκε, όμως, η ανθρωποπαγιά, και το ΑΚΕΑ, με τη «λαμπρή» του καθοδήγηση, μπήκε στον άγώνα για την αντιμετώπιση των μεταπολεμικών προβλημάτων της Κυπριακής 'Εργατικής Τάξης. Μά, σ' αυτή την περίπτωση, τί οικονομικά και τα πολιτικά προβλήματα των μαζών, πηγόντουσαν κάτω από τα ξεφωγητά της ήγεςίας του ΑΚΕΑ για «'Ενωση και πάντα 'Ενωση» και οι μάζες γυλοχόντουσαν με τη ψευδαπάτη της «'Εθνικής Προσθεσίας» που, ξανακόντας από την Κύπρο για τη Βρετανική Προτεύουσα, έκανε τις μάζες να πιστεύουν πώς θύρεσαν στο γυφισμό της και την 'Ενωση! Με τα συνθήματα και τις διακηρύξεις του το ΑΚΕΑ, τόσο στην δμάλη μεταπολεμική περίοδο, όσο και στην ταμαχική προολεμική και μεταολεμική περίοδο για ανάδειξη Δημοζώνων, 'Αρχιεπισκόπων, και Μητροπολιτών, δργάνωσαν ουστηματικά τη ψευδαπάτη του Σοβινισμού — της 'Ενωσης της Κύπρου με την 'Ελλάδα — σαν τη μόνη δρθή λύση του πολιτικού και Κοινωνικού προβλήματος του Κυπριακού λαού.

Δεν άγρησε, όμως, ν' αποδειχτεί, περίτρανα, πώς αυτά όλα ήτανε ένα καλό δργανωμένο παιχνίδι της μπουρζουαζίας, που απ' αυτή τίποτα το ξευτηρετικό δε μπορούσε να προκύψει για τις μάζες πὸν εργαζομένους. Και όταν το σύνθημα της «'Ενωσης και μόνον 'Ενωσης» κινδύνεσε ν' αποδειχθεί σαν άπάτη για τις μάζες, το ΑΚΕΑ και η «λαμπρή ήγεςία» του έκανε στροφή πρὸς την Αποκαθάρση και τις συνταγματικές μεταρρυθμίσεις σὴν νηή μόνη δέξοδο για την επίλυση των μαζών, σε μια περίοδο που ο ιμπεριαλισμός δργάνωνε κούλας τον τόπο μας πάνω σε πολεμική βάση, για να πὴ χρησιμοποιήσει σ' ένα καινούργιο πόλεμο κατά των λαών.

Μά και σ' αυτή την περίπτωση η δσκαμμένη συμμετοχή των Σταλινικών στη Συμβουλευτική Συνέλευση, και οι προδοτικές αντιπροτάσεις τους έγγιναν ανημέμενον λεπτομερειακής μαρξιστικής

Η ΜΑΖΑ ΓΡΑΦΕΙ !

Κάτω Πιά!

Στο σοβινιστικό γλέντι των στυλιανών — μπουρζουάνων, της 25 του Μάρτη.

'Εμεις δέν έχουμε πατρίδα! Μητέρα μας είν' όλη ή Γή! Μ' αντράνταχτη του Μάρξ έλπίδα ή κάθε ανθρώπινη φυλή

Όλα τα σύνερα θα σπάσει, τη κάθε φάκα των αστών, κι' ανάσκαση θάναπετάσει, πάνω απ' το ρόγχο των λαών,

τη κόκκινη μας τη σημαία! Κι' όλο τραβώντας πιά μπροστά με τη Γροβιά θα πει, γενναία: Θρησκείες, Πατρίδες, κάτω πιά!

ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΑΝΣ (Λεωκωσία, 18 του Μάρτη του 1949)

Τροτσκυστές Κινέζοι Ουλακίζονται Στη Σιαγκάη

ΤΕΛΟΣ 'Ε! σεις οι αγρότες, ξεσηκωθείτε! Για την δργάνωση της επιτροπής των φτωχών άγροτών! Για τη δμνευση των χωραφιών που άνήκουν στους φρουδαγούς, και τους πλούσιους αγρότες! Σάρισμα των άρχων της Κουόμιντανγκ στα χωριά!

'Ε! σεις οι φαντάροι ξεσηκωθείτε! Για την δργάνωση της επιτροπής των φανταρών! Σεπαστέρα των ταγματών των αντδρασιακών άξιοματών! Για τη δμνευση της έθνοφιλανθής των εργατών και άγροτών!

'Ε! σεις οι εργατές οι αγρότες, οι φαντάροι, κι' όλες οι δουλερτίνες οι μάζες, ΕΝΩΘΕΙΤΕ! Πολεμήστε για τη δμνευση των Συμβουλευτικών από τον «ΕΡΓΑΤΗ», γύρω απ' την δργάνωση και την καθοδήγηση του ΑΚΕΑ και, γενικά, του Οργανωμένου 'Εργατικού κινήματος σε θέσεις και συνθήματα που θα κόνεζα το προλεταριάτο δέν μπορούσε να ξευτηρεθεί, αλλά και το κίνημα δλοκλήσο κατακινάει μέσα στα κανάλια της μπουρζουαζίας, όπως γίνεκε σ' δλόκληρη σχεδόν την Εξόση ύστερα από το δεύτερο παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό πόλεμο.

Κι' όταν πιά η επιρροή του ΑΚΕΑ πάνω στις μάζες είχε πέσει σχεδόν στο μηδέν (ή ήγεςία του αναγκάσθηκε να παραδεχτεί δμνήσια πώς οι κομματικοί δμάδα άπένταχ να άποχτήσει την εμπιστοσύνη των μαζών και να διεκδοσει μέσα στην εργατική τάξη) τότε, κι' ύστερα απ' τις τόσες προσδοσίες και τα τόσα ζήνη — ζήνη, ή «λαμπρή» ήγεςία του ΑΚΕΑ κατασκείασε τη νέα καινούργια της άπαθικής παραίτησης της για να ξεγελάσει τις μάζες πὸν εκπαθίσει από μέσα της τα στοιχεία με άστικές και μικροαστικές επιδόσεις και τάσεις. Μά απ' το πρὸν της βήμη ή νέος προσωρινή καθοδήγηση, αντί ν' αποδείξει, με τις πράξεις της, τη νέα «άριστερή» πολιτική της ύστερα από την εκκαθάριση των εστών, πρὸγρηκε ακόμα δεξιότερα με το να εργαταλείφει το σύνθημα για αυτοκαθάρση. Δέν έβγησανε, ακόμα, σε κανένα γιατι το σύνθημα της αυτοκαθάρσης είναι εάστικό, μικροαστικό και άποροτακτικό, και γιατι το σύνθημα των 'Εθνοκοφρόνων «'Ενωση και μόνον 'Ενωση και τίποτε άλλο από 'Ενωση» είναι κομμουνιστικό, «εργατικό», «άριστερό», «μαρξιστικό».

Οι προχωρημένοι κι' ευννεδίοτοι εργατές έχουνε πιά αντιληφθεί το ότι το ΑΚΕΑ δέν είναι εργατικό, προλεταριακό κόμμα, μά ένα κατασκείασμα ξένων, συμφερόντων και σκοπών, και εργαταλείφανε και εργαταλείφονε κι' άλλα κάθε μέρα αυτό το κατασκείασμα. 'Όσοι καινούργιοι κι' άν κάνει η ήγεςία, δε μπορεί να ξεγελάσει τους προχωρημένους εργατές πιά.

'Εκείνο που χαρακτηζάει τώρα είναι όλοι αυτοί οι προχωρημένοι εργατές που έχουνε πιά αντιληφτεί το δόροδο που έρωπε την εργατική τάξη η ήγεςία του ΑΚΕΑ να συσσωματωθούνε, να οργανωθούνε και να θρḄννε το κόμμα που είναι καθαρά προλεταριακό και με γνήσιο ταξικό πρόγραμμα, κι' όχι να γίνονται προπέτασμα κεινοδ για τους αντιμαρξιστικούς σκοπούς του ΑΚΕΑ.

Κι' αυτό το κόμμα, δέν είναι άλλο απ' το ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΚΤΙΠΡΟΤ — 4η ΔΙΕΘΝΗΣ !

ΤΟΥΣ ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕ !

Οι δηλώσεις των «τεταρτοδιεθνιστών» της Λευκωσίας (στο «Ελεύθερο» Τύπο, στις 9 και 21 του Μάρτη του 49) είναι ψεύτρες, κι' άτομικές (Δύο — τρία το πολύ πρόσωπα).

Πρώτη βασική, μαρξιστική καταδίκη τους: Καταδεχτήκανε να δημοσιεύουνε τη διαφωνία τους σε ΜΠΟΥΡΖΟΥΑΔΙΚΗ φυλλάδα κι' όχι στον «ΕΡΓΑΤΗ», όπως τους ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕ και τους το άποσεβήκαμε απ' τη πρώ τη στιγμή της νέας πορείας τους.

Μάταια, όμως, περιμένουμε να μας το στείλουν στο ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ, στο ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΙΚΟ μας δργανο, που είναι πάντα δρθάνοιχτο όχι μόνο σ' αυτούς, μά και στο καθένα άνθρωπο, απ' το πιο άριστερό ίσαμε το πιο δεξιό. Τόχουμε αποδείξει αυτό, πέρα ώσπέρα, απ' το πρώτο-πρώτο κούλας άριθμό μας, μέχρι το τωρινό, σ' αντίθεση μ' όλες τις φυλλάδες κι' αυτές, πρώτ' απ' όλα, τις ΣΤΑΛΙΝΙΚΕΣ ΤΟΥΣ.

Μά τι να πουν «άνθρωποι» έγωπαθείς, θρασύδειλοι, άλλοπρόσαλλοι, άγράφματοι, τοιγγούνηδες, κι' δκνιάρηδες σαν αυτούς (τους φυγόδικα αυτοκαλούμενους οι «Τεταρτοδιεθνιστές Λευκωσίας») που δέν είναι, κι' αυτοί, τίποτ' άλλο παρὰ η αιώνια σαθούρα, οι επαγγελματικά, οι παθολογικά «άπέξω του χορού» τύποι όλων των παρατάξεων, άριστερών και δεξιών; (Και το Τροτσκυστικό Κόμμα Κύπρου — 4η Διεθνής, όπως κι' δλάκερη η Διεθνής μας, από ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ άποτελείται κι' αυτή, με σάρκα και όστά, μ' ελαττώματα και προτερήματα. Κι' έτσι ήτανε άφύσικο να ξεφύγει απ' το θεμελιώδες αυτό νόμο του βαθμιαίου, του καθημερινού δηλ. ξεκαθαρίσματος — έπιλογής).

Μ' όλη τη πείρα μας, κι' εμεις, δε μπορούσαμε να τους αντιληφθούμε από μιας αρχής τι φίδια ήτανε μέσα στους ίδιους τους κόλπους μας. (Το μυθικό πάθημα του γεωργού, δυστυχώς, θα επαναλαμβάνεται για αρκετό ακόμα καιρό) Τώρα, όμως, που τους καταλάβαμε τους διακηρύχουμε δρθά — κοφτά:

1) Είναι ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΟΙ, γιατί με το δριστικό «ΟΙ» «Τεταρτοδιεθνιστές» Λευκωσίας, δέν αντιπροσωπεύουν τους πραγματικούς ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΕΣ της Λευκωσίας (όπως κι' όλο του νησιού μας) μά το ξεμοναχιασμένο εαυτούλη τους. Τους ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕ να μας δηλώσουν τα δνόματά τους. Κι' αφού δχυρόνουνται, στρουθοκαμηλικά, όπως πάντα, εδὸ και τόσα χρόνια, πίσω απ' τη παθολογική ψεφτοπαρανομία, ξαναλέμε, ως δημοσιεύουνε στον «Ελεύθερο»! Τύπο ΤΟΥΣ τα κομματικά τους ψευδώνυμα. Τα δικά μας τα δνόματα τάχουμε, φανερά, πάνω στη διάπλατη ΚΟΚΚΙΝΗ σημαία του ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗ Τροτσκισμού — 4ης Διεθνούς!

2) Μεγάλη τιμή μας που το κομματικό μας δργανο, ο «ΕΡΓΑΤΗΣ» ΜΑΣ, δέναντιπροσωπεύει τις άπόψεις τους — τις ΚΡΥΠΤΟΣΤΑΛΙΝΙΚΕΣ! Και μεγαλότερη, ακόμα, τιμή μας, που η 4η ΔΙΕΘΝΗΣ μας ΣΥΜΦΩΝΑ, πέρα ώσπέρα, ΜΑΖΥ ΜΑΣ. Μας τ' έπε, και το δημοσιεύαμε. 'Ας της γράφουν κι' αυτοί! 'Αν τους ξεφεύγει, τώρα η διεύθυνση της, τους τη δίνουμε μ' όλη μας τη καρδιά.

3) Για τις δημαρχιακές εκλογές θα τραβήξουμε το δικό μας το μαρξιστικό δρόμο (όπως και στο καθετί, ίσαμε τώρα) όποιαδήποτε κι' άν είναι η άπάντησή του ΑΚΕΑ—ΠΕΟ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΕΥΜΑ που τους τυφλοσέρνει αυτούς και του δμοιδιατες τους, Κέκκους και Σταλινικούς. ('Ετσι μας δασκαλέβει έμάς τουλάχιστο, ο ΓΕΡΟΣ μας).

4) Τελέψαμε. Συμπερασματικά: «ΟΙ» αυτά τους ξαναπροκαλούμε να μας τα ξαναπουνε και ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ, μ' ένυπόγραφο πλατεία άρθρογραφή στον «ΕΡΓΑΤΗ» ΜΑΣ παν' απ' όλα, είτε σε δικά τους φυλλάδα, κι' όχι με ρεκλαμαδιστικές δηλώσεις. Να το κάνουν προτού και τυπικά γραφούνε στο παραδολόρωμο το ΑΚΕΑ όπου είναι η φυσική τους η θέση, κι' όχι στο ΚΟΚΚΙΝΟ μας το Τ. Κ. Κ—4η ΔΙΕΘΝΗΣ!

Τ. Γ.— Περικτὸ να πουμε πὸν δέν άποσθερι γιατι τους δημοσίεψε τις δηλώσεις τους ο «Ελεύθερος» Τύπος. Είναι ο χαμαχτηριστικός τύπος της ΚΟΤΣΟΜΠΟΛΑΣ μπουρζουαδικής φυλλάδας. Μ' αυτό άλλωστε (το κατασκείασμα) κρατιέται ίσαμε τώρα στη ζωή — κι' όχι για τίποτ' άλλο.

ΕΝΑ ΑΝΟΙΧΤΟ ΓΡΑΜΜΑ

ΣΤΟΥΣ ΠΡΩΗΝ ΗΓΕΤΕΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΚΕΠΕΚ (ΚΑΝΑΛΑ)

Ένα ανοιχτό γράμμα απ' τους Τροτσκιστές της Γκεπέκ, στο «Αύ Λίβιε πουό λιά πέ, έ λιά τεμοκρατία» (=Λεγεώνα για την Ειρήνη και τη Δημοκρατία).

ΠΑΝΤΟΥ ΤΑ ΙΔΙΑ

Σύντροφοι, Ένα χρόνο πριν αναγγείλαμε στις στήλες του «Λέιπαρ Τσαλλέντς» (—Εργατική Πρόοδση) το ζήτημα αποχώρησης της δικιάς σας ομάδας απ' το Στάλινικό «I.P.P.» (—LAVOR PROGRESSIVE PARTY).

«Εργατικό Προοδευτικό Κόμμα» έλεγα απ' την επαρχιακή συνδιάσκεψη της Γκεπέκ του Ε.Π.Κ. τον Οκτώβριο του 49. Προς το παρό έχω με προστά δύο μικρογραφημένα δελτία τιλοφορούμενα: «Κοντριπούσιον» (—Συνεισφορές) 1 και 2 αριθμό 2' ένα μικρογραφημένο φυλλάδιο, με τον τίτλο «Νάσιοναλ Τυρέν» (—Εθνική Άμυνα). Το φυλλάδιο φέρει ημερομηνία 25 του Δεκέβρη, και λέει πως δημοσιεύτηκε από τη «Λεγεώνα για την Ειρήνη και τη Δημοκρατία», κ' έχει τις υπογραφές του Χ. Κζιάνου, Ε. Γιούπε, και Ζ. Μίτσιε.

Και πάλι μέσα από τις στήλες του «Λέιπαρ Τσαλλέντς» και μέσω αυτού του ανοιχτού γράμματος, θα ενχυρισθηώμε να έδωθώμε μερικά ενδιαφέροντα πολιτικά ερωτήματα που εγείρονται απ' τα δημοσιεύματα σας. Φυσικά αυτό γίνεται χωρίς να λέμε πως μέσα από περιποιημένα όρια αυτής της επιστολής θα συζητήσουμε όλα τα σημεία που εσείς έχετε.

Η ΠΕΙΡΑ ΣΑΣ

Η πρώτη έκδοσή του «Κοντριπούσιον» απόδειξε την ορθότητα του προηγούμενου χαρακτηρισμού της ομάδας σας σαν άριστης πείρας μιας τάξης μέσ' απ' το Στάλινισμό. Η λεπτολόγη έκδοσή της δικιάς σας έκδοσης δίνει μια διαφορετική εικόνα ιστορικών εργασιών του ΕΠΚ. Αυτό προστίθεται στο φωνό των μαρτυριών που έρχονται νιώδως σε κάθε χώρα, και που αποδεικνύουν τάν πλήρη γραμμοκρατικό χαρακτήρα των Στάλινικών κομμάτων.

Ταίς έκδοτέτε ότι η προέποση για το ξαναμιάσμά σας στο ΕΠΚ ήταν να επιδοχημίστε και την ίδια απόφραση που πάθητε ενάντια στην ομάδα σας από τους γραμμοκράτες. Αυτό πολύ ορθά άνοιχτήτε να το κάνετε, να το θεωρήσετε αμια υπόθεση πεθιμίας. Άλλά αυτός ο νόμος του Στάλινικού κινήματος. Η έποση του Έίτο είναι πιθανώς ο πιο

πρόσφατος, κ' ο πιο γνωστός απ' σας. Έκείνοι που «δολογούν» οδδέποτε επιτυγχάνουν στο ν' αναμορφώσουν τα Στάλινικά κόμματα, μα χάνονται πολιτικά όμως οι διάφοροι αντιπολιτευόμενοι που «δολογούν» στη Σοβιετική Ένωσή απ' το 1927.

Η δεύτερη έκδοσή του «Κοντριπούσιον» αφιερώθηκε σε μια κριτική της έλλογιμής πολιτικής του ΕΠΚ στις τελευταίες επαρχιακές έλλογιες. Αυτή αναπτύσσει τη προηγουμένη κριτική σας για τον άποστειτισμό του ΕΠΚ μέσα στις εργατικές οργανώσεις, σχετικά με το πρόβλημα του άποστειτισμού μέσα στο πεδίο της δράσης στη βουλή. Αυτή καθαρά επίσης ξεκαθαρίζει πως αναληφθήκατε ότι το ΕΠΚ ακολουθούσε λανθασμένη πολιτική πάνω στο έθνικό πρόβλημα στο Γκεπέκ. Μα τούτο δεν είναι απλώς ένα λάθος τους Κανάλους Στάλινικούς ηγέτες.

Ο Τολιάτι άπαιτά όπως οι πρώην άποστειτες του Μουσσολίνι πρέπει να επιστραφούν στην ημερομηνιακή διακυβέρνηση. Σε όνομα του Γαλλικού Στάλινισμού ο Τορέξ έποστηρίζει τη Γαλλική Αυτοκρατορία κάτω απ' την άποκροτική μάχη της «Πλευθέρης Γαλλικής Ένωσης». Όπως όλα τα Στάλινικά κόμματα, που έχουν εγκαταλείψει το δρόμο του επαναστατικού Μαρξισμού—Λενινισμού, και το ΕΠΚ έχει διωχτεί στο τέλος της ύποταξης στους μπουρζουάδες άρχοντες και στο έθνικό πρόβλημα επίσης.

Κριτικώστε εσείς τον ηγέτη του ΕΠΚ Γκι Καρόν, για την άνηθική έλλογιότητά του έκδοση στο Πετίτ Ζουρνάλ» (—Μικρή Έρμειοδιά) που λέει —ή έκδοση— «πως το ΕΠΚ θα επιτρέψει την διδασκαλία της θρησκείας στα σχολία». Είσατε πολύ δροια, αλλά είσατε θέβια και μπισμένοι μέσα στη πολιτική του Ιταλιάνικου Στάλινικού κόμματος. Με τους ψήφους τους βούλευτες τον είναι που επικυρώθηκε το πέραςμα της «Συνθήκης του Λατερανού» απ' την Ιταλιάνικη βουλή. Κίτω απ' αυτό το νόμο ένα μέρος απ' τους φάους, που βυζάνονται μέσ' απ' τους λιμωχουάδες Ιταλιάνους άρχοντες, πηγαίνουν όλοια να βάλουν τη Ρωμιακή Καθολική έκκλησία, σαν την έπίσημη κρατική έκκλησία. (Συνεχίζεται)

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΟΛΕΜΟ

(Απ' το «ΜΙΑΙΤΑΝΤ» του 49)

Ο καπιταλιστικός τύπος είναι γεμάτος με πιθανολογικές συζητήσεις σχετικά με μια πιθανή «άλλαγή γραμμής» απ' το Κρεμλίνο, έτσι που να ευνουσιμά συναλλαγή με την Ούάσιγχτον. Πάνω σ' αυτό το σημείο μπορούμε να δώσουμε μια χειροπιαστή άπάντηση: Ένας τέτοιος συμβιβασμός είναι ο στόχος του Στάλιν απ' το τερματισμό του πολέμου, που ο Άμερικάνικος Ιμπεριαλισμός άποτομα ξεκοψε τη πολεμική του συμαχία με τη Μόσχα, κ' υιοθέτησε τη πολιτική της δύναμης.

Είναι η Ούάσιγχτον που, με περίσκεψη και προοπτική, κρατήθηκε μακριά από μια άλλη συναλλαγή. Είναι η Ούάσιγχτον που έχει το τελευταίο λόγο.

Ο Άμερικάνικος Ιμπεριαλισμός γνωρίζει πως ο Εύρωπαϊκός καπιταλισμός έπιζει σήμερα, κυρίως, ένεκα της σταλινικής προδοσίας της εργατικής τάξης. Με την επαναστατική κίνηση των Άσιατικών μαζών, μια συναλλαγή με το Στάλιν θα μπορούσε να ποδειχτεί ο καλύτερος τρόπος άποσθήσης των επαναστάσεων στην Άνατολή, στο άμεσο κοντινό μέλλο. Ένα «MODUS VI VENDI» (=τρόπος ζωής) μπορούσε να χρησιμοποιηθεί απ' την Ούάσιγχτον για το πνίξιμο των έξεγέρσεων, και για τη τοποθέτηση της θάσης μιας πιο διεξοδικής έκμεταλλεύσης των άποικιακών χωρών. Αυτό το διάστημα της συναλλαγής θα μπορούσε επίσης να χρησιμοποιηθεί για το σφρηλάτημα της νέας συμαχίας, που σχηματίζεται τώρα ενάντια στη Σοβιετική Ένωσή, και να τη ποδίσει να καταλάβει δλάκερη την

Εύρώπη και την Άσία όταν ο Τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος ξεσπάσει.

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗΣ

Υπάρχει, όμως, ένα μεγάλο νέφος στον όριζόντα, που γίνεται ολοένα και πιο άπειλητικό, και που δίνει το κίνητρο στη σκέψη και τα σχέδια της Ούάσιγχτον. Αυτό είναι ο κίνδυνος της οικονομικής κατάρρευσης. Ο Τρούμαν άπολυτα σωστά είπε, στο μήνυμά του προς το Κογκρέσο, ότι «ή χωρίς προηγούμενο εϋμερία μας, δε διατηρήθηκε τυχαία» Άν ο Άμερικάνικος καπιταλισμός βασίζότανε μόνο στο γέμισμα των κενών που δημιουργήσε ο πόλεμος, θα είχαμε άπο κάρο πέσει στα νύχια της οικονομικής κρίσης.

Άνάμεσα σε πολλούς παράγοντες ήτανε και το Σχέδιο Μάρσαλ που μπόδισε, πέρου, τη πτώση των εξαγωγών άπο τον άνα γίνε πιά δραστηκή. Άλλά ο πιο σπουδαίος παράγοντας που διατήρησε τη περίοδο εϋμερίας, μ' όλο το σπάσιμο των τιμών των γεωργικών προϊόντων πριν ένα σχεδόν χρόνο, είναι ο ύψωμένος ρυθμός στις πολεμικές προετοιμασίες. Ο Τρούμαν τώρα βρίσκει άναγκαστικά την αύξηση των έξοδων για έξοπλισμούς, και το να προστεσει ακόμα δυο δεσκατομύρια δολάρια στο πολεμικό προϋπολογισμό, έχτος απ' τα προηγούμενα ποσά, που θα σταλόνε για πολεμικά είδη στις χώρες της Δυτικής Εύρώπης με βάση το «Δανεισμό κ' Εωμισθωση».

(Συνεχίζεται)

ΣΤ' ΑΛΛΟ ΜΑΣ ΦΥΛΛΟ:

ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΟΥ

«ΔΗΜΟΚΡΑΤΗ»

τις 16.000 τους ναυπηγούς, οι 12.000 είναι χωρίς δουλειά καθ' ύλην. Στις Φλάνδρες η άπαισιότητα των έργοστασιών έφτανουγάς, έχουν κλείσει. Συνεπώς ύπάρχει μια κατάσταση πραγματική στη χώρα που σημαίνει, πως η πλειονότητα των έργων είναι άνεργα.

Η άνεργία έχει έλθει σαν ζοριανός απ' τον οφθαλό. Στους τελευταίους μήνες του 1948, η Βελγική έξαγωγή είχε τράσει το μείζισμο, και το Βέλγιο είχε ένα ενδοικό ίσολογισμό άπορροια. Οι πωλήσεις των Χριστουγέννων έχουν πάσει όλα τα νύχια. Οδδέποτε άλλοτε, συσώθηκε η Βελγική μαρξοκρατία τέτοια τερρατία κέρδη σαν το 1948, πουνα τετραπλάσια έκείνων του 1946. Η βιομηχανική παραγωγή ξεπέρασε κατά 25 ολό το έπιπεδο του 1938. Οι μαρξοκρατικές «οικονομολόγοι» κινάσανε τη παροδα άνεργία με έξαφισση. «Επιστροφή στην ίσοροπία και τη φρεσάτηρας

τέτοιος ήτανε ο χαρακτήρισμός της άνεργίας στη συντηρητική έρμειοδιά «Αύ Λίβιε Πέλετς», απ' το πασιγνοστο Βελγιο οικονομολόγο Φερνάντ Πατόνιν.

Τ' έτι οι καπιταλιστές περιγράφουν αμ «φρεσική» μια άνεργία, που σε τόσο μεγάλη κλίμακα όλο και δρακιδεί στο Βέλγιο τώρα, δεν είναι καθόλου έπιληχτικό. Ο Μάοξ έχει κιάλας δείξει, ένα αόνα πόν, ότι η ύπαρξη μιας τερατίας μάζας άνεργων άποτέλει το νύριο όλο, άλλά και ξάστερο, για το ρίξιμο των μισθών και του κόστους της εργασίας στο χαμηλότατο τωρινό έπιπεδο. Μα οι άργάτες δεν μπορούν να ποδεχθούν τέτοιες κιαστάσεις αμ φρεσικές, έχτος αν προτιπάνε τον ίδιο το δικό τους χαμό. Πάνω άπο ένα εκατομύριο άνθρωποι, γυναίκες και παιδιά είναι τώρα στερημένοι κ' άπο τα πό χρεωδία τους, σε μια χώρα πουνα ξεχειλή άπο μαρξοκρατία και πλοδα. (Συνεχίζεται)

ΟΠΩΣ ΕΜΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΒΛΕΠΟΥΜΕ!

Άνοιχτή Έπιστολή προς τα Μέλη και τη Κ.Ε. του Κ.Κ. Γιουγκοσλαβίας

(ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΥΑ Η ΚΑΘΑΡΣΗ!)

(Απ' το προηγούμενο) Η πολιτική αυτή κατάρρευσε το επαναστατικό πνεύμα των μαζών που, το 1941, στη Γαλλία, Ιταλία κ' άλλου ήσαν ίσο με κείνο που γνωρίσατε στη χώρα σας. Η κατάρρευση αυτή του επαναστατικού πνεύματος, που ήλθε κυρίως απ' τη βασική παραμόρφωση των άρχων του σοσιαλισμού, που έπέφερε η ήγεια του «κομμουνιστικού» κόμματος της ΕΣΣΑ.

Ο Λένιν κ' η Κομμουνιστική Διεθνής, κατά τη θεμελιακή εκείνη περίοδο, θεωρούσανε τη σοσιαλιστική επανάσταση στον ημπεριαλιστικό κόσμο ως προίο της δράσης των μαζών. Ένώ η σημερινή ήγεια του «κομμουνιστικού» κόμματος της ΕΣΣΑ είναι, άποκλειστικά, άποσχολημένη με τη στρατιωτική και οικονομική άνασυγκρέτηση και την έδαφική επέχταση μόνο της ΕΣΣΑ.

Ο Λένιν κ' η Κομμουνιστική Διεθνής—κατά τη θεμελιακή εκείνη περίοδο—θεωρούσανε αμ το πιο σπουδαίο καθήκο τους να βοηθάνε τα κόμματα των άλλων χωρών για το επαναστατικό ζεσηκμα των μαζών των χωρών των. Ένώ η σημερινή ήγεια του «κομμουνιστικού» κόμματος της ΕΣΣΑ, που έβλεπε με το μεγαλύτερο μίσοσ τα ξένα κομμουνιστικά κόμματα και τους εργατές—και σεις έχετε πικρά πείρα αυτού του μίσοσ—δε διατάζει καθόλου να παρεμποδίσει την επαναστατική και σοσιαλιστική κίνηση των συντηρητικών κομμάτων, γιατί αυτό χρειάζεται για τους πιο πάνω ύστεροδουλες ύπολογισμούς της.

Αυτή η άντιθεση προς τη Λενινιστική άντιληψη, σχετικά με τη παγκόσμια επανάσταση, είναι η καλύτερη άποδείξη του πλείου έφυλισμού της σημερινής ήγειας του «κομμουνιστικού» κόμματος της ΕΣΣΑ, και της πλείρης άντιθεσης της προς τα συμφέροντα του παγκόσμιου προλεταριάτου.

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες είναι πραγματικά κινικό τ' έτι η σημερινή ήγεια του «κομμουνιστικού» κόμματος της ΕΣΣΑ, και της Κορινφόρμ, ως κληροπάς πως έχετε ξεστρατήσει απ' τη Διεθνή προλεταριακή κίνηση, κ' έτι άποκλειστικά έθνικιστική πολιτική.

Αυτό διακηρύχεται απ' αμ τους τους ίδιους τους Ρούσους ηγέτες που η σοβινιστική τους προπαγάνδα, (και πολιτική), στο διάστημα του πολέμου, δεν έκανε καμιά διάκριση μεταξύ των Γερμανών εργατών και των Ναζι ήγετών των. Και που άποκλείσανε (οι Ρούσοι) την επανάσταση στη Γερμανία, τη στιγμή που φούντωνε στη Γιουγκοσλαβία το κίνημα τους περτίζονους και προχωρούσαν, στις τάξεις του, χιλιάδες Γερμανοί προλετάριοι απ' τα στρατεύματα της κατοχής.

Αυτό διακηρύχεται άπο ένα Τολιάτι, που δεν έδισατε να ταχθεί στο πλευρό των πραγματικών εκοιστών του έθνικσοσιαλιστικού κινήματος της Ιταλίας. Ύποστηρίξανε την έστρατηκή για την έπιστροφή των πρώην Ιταλικών άποικιών στη καπιταλιστική χώρα τους.

Κ' αυτό διακηρύχεται άπο ένα Τορέξ, που ο ύστερικός σωβινισμός του, σχετικά με το ζήτημα των επανερβόσεων, προς το συμφέρο των Ιμπεριαλιστών της Γαλλίας, έδωσε την εύκαιρία να ξεναχίσουν νεοί Πουανγκαρέ. Τέτοιοι άνθρωποι, θέβια, δε μπορούν να δώσουν καλή ματι: σχετικά με το Διεθνιστι

κό προλεταριακό κίνημα, έπου κ' αν ξεπετάγεται αυτό. Δέν είναι λιγότερο άληθές, σύντροφοι, ότι ο έθνικισμός αυτός που είσήχη μέσα στα κομμουνιστικά κόμματα συνταυτίζεται με την έκφυλισμό που άποκαλύπτεται σήμερα στη Ρωσία. Δέ μπορεί να γίνει καμιά πρόοδος προς το σοσιαλισμό αν δέν έξελει φθονύ έλας τή ίχνη του έθνικισμού απ' τη μαντ κιάτε (=σκέψη—νοστροπία) των κομμουνιστών. Έδ νάγωνίζεταί ένας για τώ δικαίωμα της αυτοδιάθεσης του κάθε έ-

—Κ' ΕΣΥ! ΣΥΝΤΡΟΦΕ,

δέ φυλάεις τον

ΤΟΜΟ

ΤΟΥ

«ΕΡΓΑΤΗΣ»;

—Μεγάλη παράλειψη!

—Γράψε να σ' το στείλωμε!

δους, το νάγωνίζεται ενάντια στις έθνικες καπιταλιστικές επιβάλλονται κ' εντεινεται απ' τον ημπεριαλισμό στη τωρινή φάση της παρ κιάτης του, είν' ένα απ' τα πρώτα καθήκοντα του κομμουνιστικού κινήματος.

Άλλά οι κομμουνιστές διακρίνονται απ' τους έθνικιστές μικροαστούς απ' τ' έτι άγωνίζονται με διεθνιστικό πνεύμα, ξεχωρίζοντας πάντα τους άστούς απ' τους προλεταρίους των καπιταλιστικών χωρών, όδηγώντας τον άναγκασμό τους μέσα στο κανάλι της επανάστασης για την άνακτηση του καπιταλισμού στις χώρες τους.

Είναι επάναγκες να ξεαλειφτεί η προπαγάνδα που βασίζεται πάνω σ' έθνικιστικές παραδόσεις, για να μπουρέσουν οι εργατές των άλλων χωρών να έπιτεθούν ενάντια σ' άκείνους που διεκδικούν έδαφικές επέχτασεις, βασισμένες πάνω σε σωβινιστικά έπιχειρήματα.

Οι καπιταλιστές της Άυστρίας και Ιταλίας έλπισουν σήμερα ότι τα «κομμουνιστικά» κόμματα της χώρας των, κάτω απ' τη καθοδήγησή της Κορινφόρμ, θα ταχθούν με το καπιταλιστικό στρατόπεδο για να δώδε μια λύση στο ζήτημα της Κορινθίας και της Τεργέστης, προς έφελος του Ιμπεριαλισμού.

Πρέπει να καταλάβετε ότι ύπάρχει μια μόνο λύση για να διαφεύσετε τις συκοφαντικές μανούβρες της μπουρζουαζίας και της Κορινφόρμ, εναντίο του κινήματος σας: Κ' αυτή είναι το να ύπερκασιώτε με όλη σας τη δύναμη τη διεθνή εργατική άλληλεγγύη, να διακηρύξετε με σταθερή φωνή τα δικαίωμα για την αυτοδιάθεση των λαών και, μ' αυτό το πνεύμα, να δώσετε μια λύση στα ύπιστάμενα προβλήματα.

(Συνεχίζεται)

Έπιπέπουσ: Γ. Χρημαροδής Τύπος: «ΖΑΒΑΛΑΠ» Λευκοσία

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ

21 του Φλεβέρη του 1949.

Όπως και σ' εμάς, και σ' όλο το κόσμο

ΑΝΕΡΓΙΑ ΣΤΟ ΒΕΛΓΙΟ

Μονάχα η επαναστατική πολιτική, ή μοναδική λύση.

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ. Η άποδιαμονία του Βελγίου, και το «παράνομο» της «οικονομικιστικής» που διακλιπιδιά απ' τις μαρξοκρατικές φυλάδες, χτυπιέται τόπω απ' το φάος χιέπτημα της άνεργίας, που άδήχθηκε ξαφνικά και με το έβγα της χρονιάς πωρήμεινε σταθερή γύρω απ' τις 250.000—300.000 ανθρώπους

χωρίς δουλειά. Η σοβαρή άθλιότητα του προλεταριάτου είναι πιο σοβαρή παρά ό,τι οι τρωί δείχνουν. Ως γεγονός η άνεργία είναι συγκεντρωμένη σε ώρισμένους περιόχους της χώρας, έξχωριστά στις Φλάνδρες, την Άνδρως και στις πιο πολλές Βελγέλλες. Το ίδιο, άκόμα, στο λιμάνι της Άνδρως, απ'